

SESIUNEA 03 Prima Pecete: Agresiunea Politică a lui Anticrist

Cînd a rupt Mielul cea dintîi din cele șapte peceti, m'am uitat, și am auzit pe una din cele patru făpturi vii zicînd cu un glas ca de tunet: „Vino și vezi!” M'am uitat, și iată că s'a arătat un cal alb. Cel ce sta pe el, avea un arc; i s'a dat o cunună, și a pornit biruitor, și ca să biruiască. (Apoc. 6.1-2)

I. SEMNIFICAȚIA LUI ANTICRIST ÎN PASAJELE PROFETICE

- A. Două subiecte sunt accentuate în mod deosebit în pasajele profetice: cea De-a doua Venire a lui Isus pentru a domni peste pămînt (Mileniu) și copierea acestei împărății de către Anticrist, în dorința lui de a domina lumea.
- B. Dumnezeu dă oamenilor exact ceea ce își doresc. Dumnezeu a dat lui Israel pe Saul, un împărat după inima lor.

II. RELAȚIONAREA DEOSEBITĂ A PRIMELOR PATRU PECEȚI

- A. Scopul celor 7 peceti este declanșarea judecăților din Vremurile din Urmă, peste pămînt.
- B. Există o vizibilă relaționare a primelor patru peceti în faptul că fiecare are o predilecție esențială în declanșarea judecăților lui Dumnezeu peste rasa umană într-un mod indirect prin păcatul nereținut al omului, care are ca și rezultat violența (d.p.v. fizic, social, politic, financiar, spiritual). Ruperea acestor peceti determină distrugerea unei mari mulțimi de oameni de pe pămînt (credincioși și necredincioși) în timp ce călăreții avansează semănând violență.
- C. Călăreții formează un grup de 4, deosebiți de celelalte 3 peceti rămase, asemănător modului în care primele 4 trâmbițe și potire se deosebesc de următoarele trei. Punctele de asemănare dintre primii călăreți și cele de deosebire față de celelalte trei sunt clare.
- D. Fiecare dintre cei 4 călăreți pornesc în ascultare față de porunca uneia dintre cele 4 ființe vii. Autorizația divină („i s-a dat”) este folosită pentru 3 dintre cei 4 călăreți (Apoc. 6.2,4,8), fiecare dintre acești 4 călăreți declanșează judecată prin păcatul nereținut al omului. Paralela scripturală a călărețului o vedem în viziunile lui Zaharia (Zah. 1.8, 6.1-8) cu privire la călăreții care aduc judecata peste necredincioși.
- E. La vremea ruperii primei peceti, căderea Babilonului împreună cu urâciunea pustiirii afectează Israelul într-un mod dinamic (Mt. 24.15; Apoc. 17.16-17). Se prea poate ca popoarele să-l îndemne pe Anticrist să distrugă Israelul pentru a păstra acea perioadă să pace mondială falsă (1 Tes. 5.3) care se încheie odată cu ruperea primei peceti, căderea Babilonului și urâciunea pustiirii. La vremea celei de a doua peceti, războiul pune capăt păcii mondiale, avînd ca urmare criza economică. S-ar putea să treacă câteva luni după căderea Babilonului până când foamea ajunge atinge dimensiuni globale.

- F. Călărețul de pe calul alb este prințul diabolic (Dan. 9.26) din vremea în care se va ridica pentru a prelua controlul asupra pământului (Dan. 7.23, Apoc. 13.7). Acest eveniment are loc la începutul Necazului cel Mare. A cincea și a șasea pecete numesc în mod specific această perioadă ca fiind „ziua mâniei sale” (6.17) care este cu siguranță o referire la Necazul cel Mare.

III. PRIMUL CĂLĂREȚ ESTE ANTICRIST – 7 DESCRIERI

- A. Primul călăreț declanșează judecata lui Dumnezeu permițând deplina exprimare a păcatului oamenilor, prin regimul de teroare a lui Anticrist, care este aprobat și celebrat de mulțimi. Prima pecete ne oferă 7 descrieri ale lui Anticrist – s-a arătat un cal alb. Cel ce sta pe el, avea un arc; i s'a dat o cununa, și a pornit biruitor, și ca să biruiască. (Apoc. 6.2)
- B. **Cal alb** – Anticrist va porni în viteză și putere, având o neprihănire prefăcută. Tactica primară a lui Satan este să-l imite pe Isus, ridicându-l pe Anticrist ca și copie falsă a lui Isus, Împăratul împăraților, călărind un cal alb (Apoc. 19.11).
1. **Calul** – imagine care exprimă viteză, putere și abilitate în război.
 2. **Alb** – simbolizează neprihănirea (Apoc. 1:14; 2:17; 3:4-5, 18; 4:4; 6:11; 7:9, 13-14; 14:14; 19:11, 14; 20:11).
- C. **Arcul și cununa** vorbesc despre o biruință fără vărsare de sânge sau cucerire fără conflict militar.
1. **Cununa** – simbol al domniei sau autorității. Aceasta vorbește despre promovarea lui la statutul de conducător mondial. Satan și Anticrist sunt descriși amândoi ca purtând cununi (Apoc. 12.2, 13.1-2,7)
 2. **Arcul** – un simbol antic al războiului purtat de la distanță. Călărețul este portretizat ca fiind gata de război (călare și având un arc). Totuși, de vreme ce arcul nu are săgeți este înțeles ca fiind **amenințarea războiului și atac economic fără o izbucnire a războiului propriu-zis**. Cu alte cuvinte indică victoriile sale inițiale fără vărsare de sânge sau cucerirea fără conflict militar. Sabia (a doua pecete) este o imagine a consecințelor vărsării de sânge și al războiului. Perioada de „arc-fără-săgeți” a lui Anticrist este una în care el **amenință pe ascuns** cu război în timp ce în **mod public** este privit ca împlinindu-și agenda prin mijloace pașnice. Pacea mondială inițiată de legământul de pace al lui Anticrist (1 Tes. 5.3; Dan. 9.27) există înainte de prima pecete. Multe legăminte vor fi stabilite și apoi încălcate, cu trei împărați și apoi Israel (Dan. 7.8; 9.27).
- D. **A pornit biruitor** – agresiunea politică a lui Anticrist va avea ca rezultat o serie de victorii de succes, fără precedent în istorie. El ajunge foarte aproape de dobândirea dominației mondiale. Anticrist începe ca și lider politic regional European/Orientul Mijlociu, care pornește cucerirea politică și economică, ca în cele din urmă să își conducă acțiunea la război mondial (a doua pecete) care are ca rezultat o criză economică devastatoare și foamete mondială (a treia pecete).

- E. **Să biruiască** – el are un plan de a cuceri mai departe.
- F. **I s-a dat** – vorbește despre permisiunea, sprijinul și cooperarea pe care le primește din partea lui Dumnezeu, Satan și omul păcătos, care permit puterilor diabolice să acționeze împotriva rasei umane. Satan și împărații pământești contribuie oferindu-i sfera lor de acțiune, pentru ca el să poată acționa la acest nivel. În mod primar, înțelegem cununa (dominația) lui ca fiindu-i date cu permisiune divină. I s-a dat apare de 22 de ori în Apocalipsa.

Sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremi, și o jumătate de vreme. (Dan. 7.25)

I s'a dat să facă război cu sfinții, și să-i biruiască. Și i s'a dat stăpânire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam. (Apoc. 13.7)

Dumnezeu, care are toată autoritatea, îi va oferi lui Anticrist o sferă specifică de operare pentru un timp limitat (3½ ani), vreme în care el va părea invincibil (Apoc. 13.4). Anticrist nu îl ia pe Dumnezeu prin surprindere, ci reprezintă o parte din planul Tatălui, desfășurat în istorie prin Isus, în timp ce potirele cu rugăciuni sunt pline (Apoc. 5.8). Toate evenimentele din Apoc. 6-16 sunt inițiate de la tronul lui Dumnezeu. Îngeri, demoni, Anticrist și cei 2 martori primesc autoritate din cer (Apoc. 6:11; 7:2; 8:2; 9:1, 3, 5; 11:2-3; 12:14; 13:1-18).

IV. PRIMA PECETE: 3 PERSPECTIVE ERONATE (ISUS, BIRUINȚA EVANGHELIEI, ACTIVITATE MILITARĂ)

- A. Unii privesc prima pecete ca simbol pentru Isus care cucerește păcatul pe cruce sau victoria evangheliei de-a lungul istoriei sau ca activitate militară a Imperiului Roman (în vremea lui Ioan) sau invazia parților în Imperiul Roman.
- B. Nu cred că vreuna dintre aceste perspective reprezintă interpretări corespunzătoare ale acestui pasaj. Ele cer o spiritualizare exagerată, ignorând în același timp detaliile legate de text (arcul fără săgeți, o singură cunună, lacune în biruința evangheliei în istorie) și relația specială a primelor 4 peceti.
- C. Există o relație specială între primele 4 peceti, în faptul că fiecare are predilecție în a declanșa judecata peste rasa umană, prin păcatul neîngrădit al omului. Asemănările dintre primul călăreț și următorii trei sunt mult prea clare pentru a face o excepție radicală cu privire la acesta. Isus nu se potrivește în acest grup și nu poate fi pus la același nivel cu următorii călăreți. A echivala biruința călărețului primei peceti cu victoria obținută de Isus în moartea și învierea Lui, dă greș în sensul în care nu se înțelege caracterul judecăților celor patru călăreți declanșate de Isus. Dacă Isus ar fi călărețul de pe calul alb, această pecete ar fi mult diferită de celelalte trei judecăți.
- D. Există diferențe semnificative între călăreții cailor albi în Apoc. 6.2 și Apoc. 19.11-16.

M'am uitat, și iată că s'a arătat un cal alb. Cel ce sta pe el, avea un arc; i s'a dat o cunună, și a pornit biruitor, și ca să biruiască. (Apoc. 6.2)

Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s'a arătat un cal alb! Cel ce sta pe el, se cheamă „Cel credincios” și „Cel adevărat”, și El judecă și Se luptă cu dreptate. Ochii Lui erau ca

para focului; capul îl avea încununat cu multe cununii împărătești, și purta un nume scris, pe care nimeni nu-l știe, decât numai El singur. Era îmbrăcat cu o haină muiată în sânge. Numele Lui este: „Cuvântul lui Dumnezeu.” Oștile din cer Îl urmau călări pe cai albi, îmbrăcate cu în suptire, alb și curat. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească Neamurile cu ea, pe cari le va cîrmui cu un toiag de fer. Și va călca cu picioarele teascu vinului mîniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu. Pe haină și pe coapsă avea scris numele acesta: „Împăratul împăraților și Domnul domnilor.” (Apoc. 19.11-16)

1. Călărețul din Apoc. 6 are un **arc fără săgeți**, în timp ce în Apoc. 19 Isus are o **sabie**
 2. Călărețul din Apoc. 6 are o **singură cunună** pe când în apocalipsa 19 Isus are **multe cununii împărătești**. Călărețul din Apoc. 6 poartă o **cunună** (stephanos) de biruință, în vreme ce călărețul din Apoc. 19 poartă multe **cununii împărătești** (diademata), simbol al suveranității.
 3. Călărețul din Apoc. 6 **nu are nume**, nici titluri, în vreme ce Isus are **5 nume**: 1) Cel Credincios, 2) Cel Adevărat, 3) un nume neștiut de nimeni, 4) Cuvântul lui Dumnezeu, 5) Împăratul împăraților și Domnul domnilor (Apoc. 19.11-16)
 4. Călărețul primei peceți nu **poartă război** (caracteristica celei de a doua peceți) totuși Isus **judecă și se luptă cu dreptate** (Apoc. 19.11).
 5. Isus, călărețul din Apoc. 19 este urmat de o **armată cerească**.
 6. Victoria pământească a lui Isus și Împărăția Milenială urmează **după** cele trei serii de judecată, după cum vedem în Apoc. 19.17-21, ceea ce este în contrast cu prima pecete, care este ruptă înaintea împlinirii seriilor de judecată. Contextul și caracterul celor 7 peceți nu permit să fie vorba despre Isus, de vreme ce domnia lui aduce pace mondială nu război, foamete și epidemie. Împărăția Milenială vine imediat după episodul cu Isus în Apoc. 19, în vreme ce Necazul cel Mare urmează primei peceți în Apoc. 6.2
 7. Isus rupe pecețile, astfel **El nu poate fi și călărețul care apare odată cu prima pecete**. Acest lucru L-ar determina să fie atât cel care rupe pecetea, cât și conținutul acesteia. Nu este posibil ca Isus să rupă pecețile în curtea cerească și în același timp să Se descopere pe Sine ca fiind unul dintre călăreții care pornesc la porunca uneia dintre ființele vii.
- E. **Argumente pentru a interpreta că Isus este călărețul primei peceți**. Există patru puncte (dovezi minimaliste). Imaginea unui împărat israelit în Scriptură, care își înfrânge dușmanii cu un arc și săgeți în timp ce călărește în victorie (Ps. 45.3-5). Evrei 1.8 acest împărat este interpretat ca fiind Isus. Există și alte locuri în care Isus este văzut purtând o cunună (Apoc. 14.14) și se vorbește despre El ca „biruitor” (Apoc. 3.21; 5.5; 17.14). Albul este folosit de 14 ori în Apocalipsa pentru neprihănire, astfel se pretinde că acest călăreț trebuie să fie unul neprihănit.

- F. **Interpretarea primei peceți ca fiind răspândirea cu victorie a Evangheliei** (Ladd) nu se potrivește cu detaliile arcului, nici ale călărețului care se află în același grup cu următorii 3 călăreți care declanșează judecata lui Dumnezeu prin păcatul nereținut al omului. Această perspectivă dă greș când vine vorba despre „biruință” de vreme ce Evanghelia NU a biruit nici în primul secol, nici după.
- G. **Argumente pentru a interpreta prima pecete ca reprezentând o activitate militară antică** fie a cuceririi unui împărat roman (evenimentele din generația lui Ioan) sau cum unii identifică acest călăreț ca fiind invazia parților (Iranul de azi) în Imperiul Roman. Aceștia erau cei mai aprigi dușmani ai romanilor. Natura victorioasă a cuceririi lor, împreună cu binecunoscuta lor deprindere în folosirea arcului și călăreții pricepuți nu corespunde totuși cu natura escatologică a celor patru călăreți, nici nu oferă un răspuns contextului universal. A privi acest călăreț ca fiind o activitate militară, reprezintă un act arbitrar de vreme ce biruința militară a avut loc înainte de acest eveniment și după, de mai multe ori. Toți cercetătorii aprobă ideea potrivit căreia culorile celor patru cai au semnificație profetică, totuși interpretând albul ca vorbind despre neprihănire ar fi dificil în ceea ce privește această perspectivă. Cuceritorii romani avansau în trăsuri, nu călare pe cai albi.
- H. **Concluzie** – interpretând prima pecete ca fiind vorba despre Isus, biruința Evangheliei în istorie sau o activitate militară antică cere o spiritualizare excesivă a pasajului, fără a privi la detaliile textului (arcul fără săgeți, o singură cunună, lipsa biruinței Evangheliei de-a lungul istoriei) și nici la relația specială dintre primele patru peceți (toți cei patru călăreți se aseamănă esențial prin declanșarea judecății peste rasa umană prin păcatul nereținut al omului). **Isus nu trebuie redus la același nivel cu ceilalți 3 călăreți.** Isus este ilustrat în mod glorios în Apocalipsa, în trei locuri strategice (Apoc. 11.12-18; 14.14-16; 19.11-16). El nu este doar un simplu călăreț pe un cal alb, având o cunună și un arc.

V. DESFĂȘURAREA „CUCERIRII ÎN LINIȘTE” CA TIPOLOGIE A PRIMEI PECETI

Ianuarie 30, 1933 – Hitler este promovat cancelar de către președintele Paul von Hindenburg

Martie 7, 1936 – Reocuparea Rhineland-ului

Vara anului 1936 – jocurile Olimpice de la Berlin

Martie 1938 – anexarea Austriei (Anschluss)

Septembrie – Sudetenland porțiunea Cehoslovaciei, vorbitoare de limbă germană este ocupată

Martie 1939 – invadarea și subjugarea restului Cehoslovaciei

1 Septembrie, 1939 – invazia Poloniei

30 Aprilie 1945 – sinuciderea lui Hitler. Germania se predă aliaților (7 Mai)

Conferința de la Postdam (Iulie-August 1945) divide Germania în 4 zone ocupate.